

Til § 12.

I første Linie rettes „§§ 9 og 10“ til „§ 11“.

Lovforslagets § 13 bliver § 17, og foran indsættes følgende 4 Paragraffer.

§ 13.

Attieselskaber, juridiske Personer m. v. (jfr. § 11) blive i Henseende til Skattepligt til Kommunen at betragte som Personer med Ophold paa det Sted, hvor vedkommende Bestyrelse har sit Sæde, eller Hovedkontoret findes, saaledes at Bestemmelserne i §§ 1, 2 og 3 kommer til Anvendelse, for saa vidt Selskabet eller Interessentskabet driver Forretninger eller har Ejendom m. v. i andre Kommuner, dog med den Afvigelse, at Opholdskommunen i dette Tilfælde kun beskatter $\frac{1}{10}$ af den fra andre Kommuner hidrørende Indkomst, medens de $\frac{9}{10}$ hjemfalder til Beskatning i de Kommuner, hvorfra de hidrøre.

Det paagældende Selskab (juridisk Person) er forpligtet til inden Udgangen af Marts Maaned at meddele baade Opholdskommunen og enhver af de interesserede Kommuner (jfr. §§ 1—3) Oplysning saa vel om Selskabets samlede Indtægter og Udgifter og den deraf fremgaaende Nettoindtægt, som om hvorledes disse Indtægter og Udgifter fordele sig paa hver af de interesserede Kommuner, alt efter det sidst afsluttede Regnskabsaar. Undladelse eller Forsinkelse af disse Oplysningers Meddelelse straffes med en daglig Bøde af 10 Kr. til den eller de paagældende Kommuner.

Er der i en anden Kommune end Opholdskommunen oprettet en under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdeling (Filial), betragtes saadan Kommune som Opholdskommune for Filialen. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren paa endelig Maade, om et saadant Forhold foreligger.

§ 14.

Med Hensyn til Skatteindtægtens Beregning og Skattens Ansættelse m. v. forholdes i øvrigt her paa samme Maade som over for fysiske Personer (jfr. §§ 4—6), men dog uden Forhøjelse eller Nedsættelse og endvidere saaledes, at den Kommune, i hvilken den skattepligtige har Næring, Ejendom m. v. (Næringskommunen), til Opholdskommunen indgiver Oplysning om vedkommende skattepligtiges Bruttoindtægt i Kommunen.

Opholdskommunen opgør da, efter For-

holdet mellem den saaledes opgivne Bruttoindtægt og den skattepligtiges hele samlede Bruttoindtægt, hvor stor en Del af Nettoindtægten (Skatteindtægten), der derefter kommer Næringskommunen til gode og med Fradrag af $\frac{1}{10}$ (jfr. § 13) beskattes af denne efter Reglerne i § 4 sidste Stykke.

Skatteindtægtens Fordeling kan ogsaa finde Sted paa Grundlag af Selskabets (jfr. juridisk Person) Bruttoudgift.

Indenrigsministeren fastsætter for hvert Selskab og for 5 Aar ad Gangen, om Bruttoindtægt eller Bruttoudgift skal lægges til Grund for Fordelingen under Hensyn til, at der vælges det Fordelingsgrundlag, der overvejende er gunstigt for Næringskommunerne.

Stiftelser, Ven og deslige juridiske Personer ere skattepligtige til Kommunen i Overensstemmelse med de oven anførte Regler, for saa vidt de have Indtægter, der ikke komme bestemte levende Personer til gode.

For saa vidt Staten bliver skattepligtig til nogen Kommune af fast Ejendom efter nærværende Lov, da afkortes i Skattebeløbet de Fordele, som Kommunen paa Grund af den hidtidige Skattefrihed for Statens Ejendomme har oppebaaret gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag.

§ 15.

Den, der mod bedre Vidende gør en urigtig Selvangivelse eller meddeler urigtige Oplysninger om sine Indtægter og Formuesforhold til Sogneraadet eller Ligningskommissionen, bøder til den paagældende Kommunes Kasse det for lidt betalte Skattebeløb 10 Gange. Opdages Besvigelser ved Behandlingen af dens Dødsbo, der har gjort sig skyldig deri, erlægges af Boet den for lidt betalte Skat med dens dobbelte Beløb.

§ 16.

Hvor de Skattebeløb, som en Kommune, ved at benytte Reglerne i nærværende Lov, maatte kunne indvinde fra skattepligtige, som ikke der have fast Ophold, ere saa smaa, at Fordelen ikke vil staa i passende Forhold til de Ulemper, som maatte skønnes dermed at være forbundne, kan Kommunens Bestyrelse vedtage at unblade saadan Anvendelse.

§ 17.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Oktober 1893.